ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 15.7.2025 г.
COM(2025) 413 final

2025/0228 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за спиране на прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на Гвинея

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

В съответствие с член 25а, параграф 2 от Визовия кодекс[1] Комисията трябва най-малко веднъж годишно да извършва оценка на сътрудничеството на трети държави при обратното приемане и да докладва на Съвета.

Въз основа на тези оценки и като се вземат предвид стъпките, предприети от Комисията за подобряване на степента на сътрудничество при обратното приемане и цялостните отношения на ЕС със съответната трета държава, включително в областта на миграцията, Комисията може да стигне до заключението, че съответната трета държава не сътрудничи в достатъчна степен и следователно е необходимо да се предприемат действия. Ако това е така, в съответствие с член 25а, параграф 5, буква а) от Визовия кодекс Комисията представя предложение за решение за изпълнение на Съвета за временно спиране на изпълнението на някои разпоредби на Визовия кодекс по отношение на гражданите на тази трета държава. Комисията трябва да продължи през цялото време да полага усилия за подобряване на сътрудничеството със съответната трета държава.

• Случаят с Гвинея

През юли 2017 г. ЕС сключи договореност за обратно приемане с Гвинея („Добри практики за ефективното функциониране на процедурата за връщане“). Оттогава бяха проведени седем заседания на съвместната работна група за наблюдение на изпълнението на споразумението, последното от които — на 19 декември 2024 г. Поради политическата ситуация в страната ангажиментът беше спрян през септември 2021 г. и възобновен през декември 2023 г. Въпреки че гвинейските власти потвърдиха намерението си да сътрудничат в областта на обратното приемане, те не бяха готови да се ангажират с повечето от конкретните действия, предложени от ЕС за справяне с предизвикателствата в оперативното сътрудничество. Въпросът за сътрудничеството в областта на обратното приемане беше разгледан на политическо равнище в Конакри по време на срещата на 15 октомври 2024 г. между посланика на ЕС в Гвинея и министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и министър-председателя, както и в Брюксел по време на няколко срещи на високо равнище, като например посещението на гвинейския министър на външните работи на 23 октомври 2023 г. и срещите на Комисията/ЕСВД с посланика на Гвинея и министъра на външните работи съответно на 31 май и 26 юни 2024 г.

Въпреки съществуващата договореност за обратно приемане и усилията за засилване на ангажимента в областта на обратното приемане, сътрудничеството остана недостатъчно за повечето държави членки и значително се влоши от края на 2023 г. и през целия период на оценка през 2024 г. На 6-ото и 7-ото заседание на съвместната работна група през юли и декември 2024 г. Европейският съюз отправи до Гвинея ясни послания относно необходимостта от подобряване на сътрудничеството и от цялостно изпълнение на договореностите за обратно приемане, с цел ефективно изпълнение на

[1] Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

договорените процедури за идентифициране на граждани на Гвинея без право на престой в ЕС и бързо издаване на временни документи за пътуване при положително установяване на самоличността както за доброволно, така и за принудително връщане в рамките на сроковете на договорността за обратно приемане. На гвинейските власти беше предаден списък на висящите молби за обратно приемане от 13 държави членки и една асоциирана към Шенген държава. Тези стъпки не доведоха до подобряване на сътрудничеството през отчетния период.

Сътрудничеството на Гвинея при обратното приемане на нейни граждани, за които е установено, че пребивават незаконно на територията на държавите членки, е недостатъчно, както се потвърждава от процента на връщанията[2] — 3 % през 2024 г., което представлява спад спрямо 5 % през 2023 г., от значително намаляващото качество на сътрудничеството при процедурата по установяване на самоличността, от спада в броя на издадените временни документи за пътуване[3] и от явното влошаване на сътрудничеството по отношение на операциите по връщане. През отчетния период държавите членки бяха изправени пред трайни и нарастващи предизвикателства при ефективното изпълнение на договорността за обратно приемане с Гвинея, по-специално по отношение на лица без документи за самоличност. Недостатъчната степен на сътрудничество на Гвинея често нарушава и свързаните с обратното приемане разпоредби на Споразумението от Самоа[4], което се прилага временно от 1 януари 2024 г., включително за Гвинея, по-специално по отношение на срока за издаване на временни документи за пътуване след представяне на искане за установяване на самоличността.

В рамките на непрекъснатите оценки, извършвани от Комисията от 2020 г. насам, и въз основа на данните и информацията, предоставени от държавите членки, обсъжданията в съответните работни групи на Съвета и заседанията на експертните групи, както и оценките на други институции, органи, служби и агенции на ЕС, държавите членки докладваха за редица трайни проблеми, които възпрепятстват различните етапи на процеса на обратно приемане, включително установяването на самоличността на гражданите на Гвинея, издаването на документи за пътуване и операциите по връщане. Това доведе до натрупване на значителен брой висящи дела в държавите членки.

Въз основа на гореизложеното и като се има предвид липсата на подобрение, въпреки предприетите досега от ЕС и неговите държави членки стъпки за подобряване на сътрудничеството в областта на обратното приемане, се счита, че сътрудничеството на Гвинея с ЕС в областта на обратното приемане не е достатъчно.

- **Цялостните отношения на Съюза с Гвинея**

Гвинея е една от основните държави на заминаване на незаконни мигранти в ЕС. Въпреки значителния спад на броя на незаконно пристигащите в ЕС в сравнение с

[2] Процентът на връщанията е броят на гражданите на трети държави, действително върнати след заповед да напуснат Съюза, като процент от броя на гражданите на трети държави, за които е издадено решение за връщане.

[3] Процентът на издадените временни документи за пътуване е броят на документите за пътуване, издадени от трети държави, като процент от броя на исканията за обратно приемане, подадени от държавите членки.

[4] Споразумение за партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и членовете на Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от друга страна, (ОВ L, 2023/2862, 28.12.2023 г.).

2023 г., през 2024 г. Гвинея все още беше на осмо място по брой на установени незаконно пристигнали граждани сред оценяваните държави — 8388 души.

ЕС и Гвинея поддържат отношения в областта на политиката, икономиката, търговията и сътрудничеството. Понастоящем тези отношения се основават на Споразумението от Самоа между Европейския съюз и неговите държави членки и Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн.

ЕС е най-големият пазар и доставчик на Гвинея и продължава да бъде основен икономически партньор.

В областта на търговията сътрудничеството между Гвинея и ЕС се урежда от Общата схема от преференции (ОСП)[5] на ЕС. Следва да се отбележи, че споразумението за икономическо партньорство (СИП), сключено с държавите от Западна Африка през юли 2014 г., все още не е влязло в сила.

Геополитическата ориентация на Гвинея също следва да бъде взета предвид с оглед на евентуалното въздействие върху въпросите, свързани с миграцията.

Въз основа на гореизложеното, като се има предвид липсата на подобрение въпреки непрекъснатите стъпки, предприемани от Комисията за подобряване на сътрудничеството, и като се имат предвид цялостните отношения на ЕС с Гвинея, се счита, че сътрудничеството на Гвинея с ЕС в областта на обратното приемане не е достатъчно и че са необходими действия.

- **Визовите мерки**

Обхват на мерките

С решението за изпълнение на Съвета следва временно да се спре прилагането на някои разпоредби на Визовия кодекс по отношение на гражданите на Гвинея. Спирането обаче не следва да се прилага за гвинейци, които са членове на семействата на (мобилни) граждани на ЕС, попадащи в приложното поле на Директива 2004/38/ЕО[6], и за гвинейци, които са членове на семействата на граждани на трети държави, ползващи се от право на свободно движение, равностойно на това на гражданите на ЕС по силата на споразумение между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и съответната трета държава, от друга страна.

Съдържание на визовите мерки

Липсата на достатъчно сътрудничество от страна на Гвинея в областта на обратното приемане обосновава временното спиране на прилагането на всички членове, посочени

[5] Регламент (ЕС) № 978/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за прилагане на схема от общи тарифни преференции и за отмяна на Регламент (ЕО) № 732/2008 на Съвета (ОВ L 303, 31.10.2012 г., стр. 1).

[6] Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

в член 25а, параграф 5, буква а) от Визовия кодекс: спиране на прилагането на предвидената в член 14, параграф 6 възможност за освобождаване от изискванията по отношение на документните доказателства, които трябва да бъдат представени от кандидатите за виза; спиране на общия срок за обработване от 15 календарни дни, посочен в член 23, параграф 1 (като в резултат на това се изключва и прилагането на правилото, позволяващо удължаването на този срок до 45 дни само в отделни случаи, което означава, че стандартният срок за обработване става 45 дни); спиране на издаването на многократни визи в съответствие с член 24, параграфи 2 и 2в; и спиране на незадължителното освобождаване от визова такса за притежателите на дипломатически и служебни паспорти в съответствие с член 16, параграф 5, буква б).

Срок на прилагане на визовите мерки

Във Визовия кодекс се предвижда, че визовите мерки се прилагат временно, но в решението за изпълнение няма задължение за посочване на конкретен период на прилагане на тези мерки. В съответствие с член 25а, параграф 6 от Визовия кодекс обаче Комисията трябва постоянно да оценява напредъка в сътрудничеството в областта на обратното приемане въз основа на показателите, посочени в член 25а, параграф 2 от Визовия кодекс, включително по отношение на помощта, предоставяна за установяването на самоличността на лица, които пребивават незаконно на територията на държавите членки, навременното издаване на документи за задгранично пътуване и организирането на операции по връщане. Комисията ще докладва дали има съществено и устойчиво подобрение в сътрудничеството със съответната трета държава в областта на обратното приемане и, като вземе предвид цялостните отношения на ЕС с тази трета държава, може да оттегли предложението, което не е прието от Съвета, или да представи на Съвета предложение за отмяна или изменение на решението за изпълнение. Ако обаче сътрудничеството при обратното приемане остане недостатъчно, Комисията ще обмисли задействане на втория етап на механизма, предвиден в член 25а, параграф 5, буква б) от Визовия кодекс.

Съгласно член 25а, параграф 7 от Визовия кодекс най-късно шест месеца след влизането в сила на решението за изпълнение Комисията ще докладва на Европейския парламент и на Съвета за напредъка, постигнат в сътрудничеството на съответната трета държава при обратното приемане.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Предложеното решение е в съответствие с Визовия кодекс, с който се определят хармонизираните правила на общата визова политика, уреждащи реда и условията за издаване на визи за планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.

ЕС поддържа всеобхватен подход към миграцията и принудителното разселване, основан на споделени ценности и отговорности. В Пакта за миграцията и убежището от май 2024 г. се предлага всеобхватен подход, който има за цел укрепване и интегриране на ключови политики на ЕС в областта на миграцията, убежището, управлението на границите и интеграцията, като един от неговите стълбове е включването на миграцията в международните партньорства с цел предотвратяване на незаконните заминавания, борба с контрабандата на мигранти, сътрудничество в областта на обратното приемане и насърчаване на законните пътища за миграция.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Сътрудничеството между държавите членки и трети държави в областта на обратното приемане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави е важен елемент от външните отношения на ЕС. За да се укрепят тези всеобхватни партньорства и да се гарантира пълно сътрудничество от страна на трети държави, Европейският съвет последователно призовава ЕС да мобилизира всички налични инструменти, включително сътрудничеството за развитие, търговските или визовите мерки[7]. В член 25а от Визовия кодекс се изисква от Комисията при обсъждането на евентуални ограничителни визови мерки да вземе под внимание цялостните отношения на ЕС със съответната трета държава, включително в областта на миграцията.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс), член 25а, параграф 5, буква а).

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Не се прилага.

- **Пропорционалност**

Предложените мерки, чиято цел е да се подобри сътрудничеството на Гвинея при обратното приемане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, са пропорционални на преследваната цел. Тези мерки не засягат самата възможност кандидатите да подават заявления за визи и да им бъдат издавани визи, а обхващат някои аспекти на процедурата за издаване на виза. Освен това някои категории лица са изключени от обхвата на настоящото решение.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Не се прилага.

- **Консултации със заинтересованите страни**

Не се прилага.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Не се прилага.

- **Оценка на въздействието**

Не се прилага.

[7] EUCO 22/21 (точка 17).

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Не се прилага.

- **Основни права**

С предложените мерки не се засяга възможността за кандидатстване за визи и получаване на визи и се зачитат основните права на кандидатите, по-специално зачитането на семейния живот.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Не се прилага.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Не се прилага.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

Не се прилага.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

В *член 1* се определя обхватът на предложеното решение за изпълнение.

В параграфи 1 и 2 се посочва, че то се прилага само за граждани на Гвинея, за които се прилага изискването за виза, а не за тези, които са освободени въз основа на член 4 или член 6 от Регламент (ЕС) 2018/1806.

С параграф 3 от обхвата на предложеното решение се освобождават кандидатите за виза, които са членове на семейството на гражданин на Съюза и за които се прилага Директива 2004/38/ЕО, и членове на семейството на гражданин на трета държава, който се ползва от право на свободно движение, равностойно на това на гражданите на Съюза по силата на споразумение между Съюза и неговите държави членки, от една страна, и трета държава, от друга страна.

В параграф 4 се уточнява, че предложеното решение не засяга международните задължения на държавите членки.

В *член 2* се посочва, че прилагането на следните разпоредби на Визовия кодекс се спира временно по отношение на гражданите на Гвинея, попадащи в обхвата на предложеното решение:

– възможността държавите членки да отменят изискването за представяне на пълен набор от придружаващи документи. Това означава, че при всяко заявление всички кандидати ще трябва да подават пълен набор от придружаващи документи, доказващи изпълнението на условията за влизане, определени в Кодекса на шенгенските граници;

– възможността държавите членки да отменят визовата такса за притежателите на дипломатически и служебни паспорти. За тази категория кандидати ще се прилага стандартната визова такса от 90 EUR;

– стандартният срок за обработване от 15 дни за вземане на решение по дадено заявление. Това означава, че държавите членки ще разполагат с 45 дни, за да вземат решение по заявленията;

– правилата за издаване на многократна виза. Това означава, че по принцип ще се издават само еднократни визи.

В *член 3* се съдържа списък на адресатите на предложеното решение, т.е. съответните държави членки.

2025/0228 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за спиране на прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на Гвинея

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс)[8], и по-специално член 25а, параграф 5, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

1) Степента на сътрудничеството на Гвинея с държавите членки при обратното приемане на незаконни мигранти беше предмет на оценка по член 25а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 810/2009 и беше счетено, че Гвинея не сътрудничи в достатъчна степен. Необходими са значителни подобрения в сътрудничеството на всички етапи от процеса на обратно приемане, включително за да се гарантира, че Гвинея си сътрудничи ефективно в областта на установяването на самоличността, издаването на временни документи за пътуване, както и при операциите по връщане, по навременен и предвидим начин, в съответствие с договорността за обратно приемане.

2) Налице са трайни предизвикателства по отношение на установяването на самоличността и връщането на граждани на Гвинея, които пребивават незаконно на територията на държавите членки, поради липсата на отговор и последващи действия от страна на гвинейските органи във връзка с исканията за обратно приемане на случаи на лица с документи и лица без документи за самоличност, както и поради трудностите при издаването на временни документи за пътуване, които често не се предоставят дори в случаите, когато гражданството вече е било потвърдено, и при организирането на операции по връщане с редовни и чартърни полети. По отношение на тези предизвикателства следва също така да се има предвид, че сред оценените държави по член 25а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 810/2009 гвинейците са на осмо място по брой на установени случаи на незаконно пристигащи в Съюза и е натрупан значителен брой висящи дела за обратно приемане.

3) Като се имат предвид различните стъпки, предприети до момента от Комисията за подобряване на степента на сътрудничество на Гвинея при обратното приемане и цялостните отношения на Съюза с тази трета държава, Комисията счита, че Гвинея не сътрудничи в достатъчна степен и е необходимо да се предприемат действия.

[8] ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

4) Поради това прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 810/2009 следва да бъде временно спряно за гражданите на Гвинея, за които се прилага изискването за виза съгласно Регламент (ЕС) 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета[9]. Целта е Гвинея да бъде насърчена да предприеме необходимите действия за подобряване на сътрудничеството при обратното приемане.

5) В съответствие с член 25а, параграф 5, буква а) от Регламент (ЕО) № 810/2009 е целесъобразно да се установи спиране на прилагането на предвидената в член 14, параграф 6 възможност за освобождаване от изискванията по отношение на документните доказателства, които трябва да бъдат представени от кандидатите за виза, на общия срок за обработване от 15 календарни дни, посочен в член 23, параграф 1 (като в резултат на това се изключва и прилагането на правилото, позволяващо удължаване на този срок до 45 дни само в отделни случаи, което означава, че стандартният срок за обработване следва да стане 45 дни), на издаването на многократни визи в съответствие с член 24, параграф 2 и параграф 2в и на незадължителното освобождаване от визова такса за притежателите на дипломатически и служебни паспорти в съответствие с член 16, параграф 5, буква б).

6) Настоящото решение не следва да засяга прилагането на Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[10], с която правото на свободно движение се предоставя и на членовете на семейството, независимо от тяхното гражданство, когато придружават или се присъединяват към гражданина на Съюза. Следователно настоящото решение не се прилага по отношение на членове на семейството на гражданин на Съюза, за които се прилага Директива 2004/38/ЕО или на гражданин на трета държава, който се ползва от право на свободно движение, равностойно на това на гражданите на Съюза, съгласно споразумение между Съюза и трета държава.

7) Мерките, предвидени в настоящото решение, не следва да засягат задълженията на държавите членки съгласно международното право, включително като държави — домакини на международни междуправителствени организации или на международни конференции, свикани от Организацията на обединените нации или други международни междуправителствени организации, чийто домакин е държава членка. Следователно спирането не следва да важи за граждани на Гвинея, които кандидатстват за виза, доколкото това е необходимо, за да могат държавите членки да изпълнят задълженията си като държави — домакини на такива организации или на такива конференции.

8) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за

---

[9] Регламент (ЕС) 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (кодифициран текст) (ОВ L 303, 28.11.2018 г., стр. 39), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj.

[10] Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77), ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящото решение представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящото решение Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си право.

9) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета[11]; следователно Ирландия не участва в неговото приемане и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

10) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген[12], които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета[13].

11) По отношение на Швейцария настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген[14], които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета[15].

12) По отношение на Лихтенщайн настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от

---

11 Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

12 ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

13 Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

14 ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

15 Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

Шенген[16], които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета[17].

13) По отношение на Кипър настоящото решение представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Настоящото решение се прилага по отношение на гражданите на Гвинея, за които важи изискването за виза съгласно Регламент (ЕС) 2018/1806.

2. Настоящото решение не се прилага по отношение на гражданите на Гвинея, които са освободени от изискването за виза съгласно член 4 или член 6 от Регламент (ЕС) 2018/1806.

3. Настоящото решение не се прилага по отношение на граждани на Гвинея, които кандидатстват за виза и които са членове на семейството на гражданин на Съюза и за които се прилага Директива 2004/38/ЕО, или на гражданин на трета държава, който се ползва от право на свободно движение, равностойно на това на гражданите на Съюза по силата на споразумение между Съюза и трета държава.

4. Настоящото решение не засяга случаите, когато държава членка е обвързана от задължение съгласно международното право, а именно:

   а) в качеството си на държава — домакин на международна междуправителствена организация;

   б) в качеството си на държава — домакин на международна конференция, свикана от или под егидата на Организацията на обединените нации или на други международни междуправителствени организации, чиято държава домакин е държава членка;

   в) съгласно многостранно споразумение, предоставящо привилегии и имунитети;

   г) съгласно Помирителния договор от 1929 г. (Латеранския договор), сключен от Светия престол (града държава Ватикан) и Италия, както е изменен за последен път.

Член 2

Временно се спира прилагането на следните разпоредби на Регламент (ЕО) № 810/2009:

---

16 ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

17 Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

а) член 14, параграф 6;

б) член 16, параграф 5, буква б);

в) член 23, параграф 1;

г) член 24, параграфи 2 и 2в.

Член 3

Адресати на настоящото решение са Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Федерална република Германия, Република Естония, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Република Хърватия, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател